

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Avvakumovits György ügyvéd által képviselt felperesnek, az S.B.G.&K. Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2011. június 30. napján kelt 3.G.40.304/2010/29. számú ítélete ellen az alperes részéről 30., a felperes részéről 31. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatja meg, hogy az alperes javára fizetendő elsőfokú perköltség összegét 3.004.798 (hárommillió-négyezer-hétszázkilencvennyolc) forintra felemeli, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A Fővárosi Ítéltábla kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.653.300 (egymillió-hatszázötvenháromezer-háromszáz) forint másodfokú perköltséget; valamint fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 900.000 (kilencszázezer) forint le nem rótt illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes és a ... (a továbbiakban: alperesi jogelőd) között 1990. évben üzleti kapcsolat alakult ki, melynek során a felperes az alperesi jogelőd magyarországi márkakereskedője volt. 2003. január 15-én az alperesi jogelőd ... divíziója kivált, önálló társasággá alakult és a felperest értesítették, hogy az alperesi jogelőd üzleti tevékenységét, az általuk kötött szerződéseket az új társaság, az alperes veszi át.

2001 nyarán a felperes megbízta a ...t a ... szám alatti ingatlan átalakításával, raktárbázis kialakításával.

A felperes 2001. december 5. napján megvásárolta a ... szám alatti ingatlant. Az adásvétel foglalóval történt biztosítását követően az alperesi jogelőd az ingatlant megtekintette és felmerült annak lehetősége is, hogy vágógépet telepítenének az ingatlanba konfekcionálás céljából.

Az alperesi jogelőd 2002. március 6. napján árajánlatot kért évi cca. 1.300.000 db ragasztószalag, szigetelőszalag bér munkában történő szeletelésére és

csomagolására. A felperes 2002. április 30-án árajánlatot adott az alperesi jogelőd részére.

2002. augusztus 5. napján a felperes és az alperesi jogelőd között „együttműködési szándéknyilatkozat” került aláírásra. Az együttműködés céljaként rögzítésre került, hogy az alperesi jogelőd szándéka, hogy az egyik kelet-európai logisztikai központját Magyarországon alakítsa ki, és az ehhez kapcsolódó konfekcionálási tevékenységre építik a felek az együttműködési szándéknyilatkozatot. A szándéknyilatkozat tárgya ... öntapadó ragasztószalagok bér munkában történő konfekcionálása (szeletelés, egyedi csomagolás, címkézés, gyűjtőcsomagolás); standardtól eltérő, illetve nem ergonomikus mennyiségben keresett méretek szeletelése, illetve értékesítése. A felek rögzítették, hogy az együttműködés 2003. év elején, az elektromos szigetelőszalagok export és belföldi értékesítésre történő konfekcionálásával indulna; az alperesi jogelőd ehhez biztosítja a saját tulajdonában lévő szeletelő- és egyedi csomagológépet; a felperes feladata a megfelelő cca. 150 m² területű gyártási hely, szállító- és tárolókapacitás, illetve zsugorfóliázógép biztosítása.

Az 5. pontban a felek megállapodtak, hogy az alperesi jogelőd 2002. december hónap közepén megvizsgálja a szükséges feltételek meglétét s kölcsönös megállapodás után a szándéknyilatkozatot együttműködési megállapodássá alakítja.

Az együttműködési szándéknyilatkozat aláírását követően a felek között írásbeli együttműködési megállapodás kötésére nem került sor.

A 2003. június 9. napján kelt egyedi megállapodásban az alperes megbízta a felperest, hogy termékeit és megoldásait a mindenkor ... kiállításon bemutassa, erre tekintettel a felperes kiállítási részvételi költségeinek 25 %-át átvállalta. A felek megállapodtak, hogy a szerződést határozatlan időre kötik, a meghosszabbításról minden vásár jelentkezési határideje előtt egy hónappal egyeztetnek; a felperes számláját a kiállítás évét követő január 31-én volt jogosult kiállítani.

Az iroda és a bővített raktárépület használatbavételi engedélyét 2004. április 7. napján kapta meg a felperes, aki 2004. május 18-án 45 millió forint bankhitelt vett fel raktártechnológia és gépészeti fejlesztés céljára.

A felperes az alperes ügyvezetője, ... közvetítésével 2004-ben ... típusú vágógépet vásárolt ragasztószalag-, habszalag-, szövet-, műanyagszalag-tömbök és más hasonló anyagok vágására az ... gyártó cégtől.

A felperes 2010. június 11. napján előterjesztett, többször módosított keresetében 93.493.273 forint tőke és ennek 2008. január 1. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Kérelmét elsődlegesen az együttműködési szándéknyilatkozat alapján létrejött együttműködési megállapodással kapcsolatos alperesi szerződésszegésre

hivatkozással a Ptk 318. §-ára alapította, azt állítva, hogy az együttműködési szándéknyilatkozat 5. pontjában írt felülvizsgálat megtörtént, a megállapodás véglegessé vált, azonban a beruházás 2005. évig elhúzódott, ekkor indulhatott volna teljes kapacitással a konfekcionálási munka, de az alperes megrendeléseket nem adott, ezzel szerződésszegést követett el. A beruházásba a felperes azzal a meggyőződéssel vágott bele, hogy az alperes is teljesíti vállalt kötelezettségeit, és a beruházás költségei tényleges kárként jelentkeztek a felperesnél.

A raktárbázis kialakítása és a gépi beruházás 72.065.568 forint + ÁFA összegű volt, ebből 17.908.758 forint saját erő, 45 millió forint hitel és 9.153.810 forint hitelkamat volt.

A ... kiállítás elmaradt hozzájárulásának címén 2.729.052 forint + ÁFA összegben megfizetésére is igényt tartott, 2005. évi költségét 1.033.953 forint + ÁFA, a 2007. évi költségét 1.695.097 forint + ÁFA összegben jelölve meg.

Másodlagosan, arra az esetre, ha közte és az alperes között a szerződés nem jött volna létre, a Ptk. 6. §-a alapján bízattási kár címen kérte az alperes marasztalását.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, tartós üzleti kapcsolatban állt a felperessel, ugyanakkor a felperestől a perbeli követelés megfizetésére korábban nem kapott fizetési felszólítást mindaddig, amíg egy 2006. évi szállítási szerződésből és egy 2009. évi bizományosi szerződésből eredő 53.185.593 forint tőke és járulécai iránti követelése miatt a Fővárosi Bíróság előtt ... szám alatt eljárást nem indított a felperessel szemben a fizetéseképtelenség megállapítása és felszámolás elrendelése iránt. A felperes perbeni követelését először ezt követően jelentette be annak érdekében, hogy megakadályozza a felszámolási eljárást.

Állította, hogy a felek között nem jött létre megállapodás; az együttműködési szándéknyilatkozat 5. pontja egyértelműen rögzíti, hogy az alperes 2002. december hónap közepén megvizsgálja a szükséges feltételek meglétét, és kölcsönös megállapodás után a szándéknyilatkozatot együttműködési megállapodássá alakítja; ezt követően semmilyen formában nem jelezte, hogy a szándéknyilatkozatot megállapodássá alakítaná, az esetleges együttműködés részleteiről, a szerződés lényeges pontjairól nem állapodtak meg, ráutaló magatartással sem jött létre a szerződés, a felperest nem indította költekezésre.

A másodlagos kereseti kérelmet szintén elutasítani kérte. Hangsúlyozta, hogy a bízattási kár megállapításához szükséges valamennyi törvényi feltételt a felperesnek kell bizonyítania, így a szándékosságot, az okozati összefüggést is, a károsodott személy konkrét tevékenységét vizsgálni kell. Ennek során kiemelte, hogy az ingatlant a felperes már az együttműködési szándéknyilatkozatot megelőzően, 2001 decemberében vásárolta, és a szándéknyilatkozat szerint a felperes feladata kizárólag a helyigény biztosítása volt.

A felperes jóhiszeműségével kapcsolatban kifejtette, a felperes tudatában volt annak, hogy a szándéknyilatkozat csupán előzetes, esetleges együttműködési feltételek tisztázására irányult, és további megállapodás szükséges ahhoz, hogy az együttműködés szerződés keretében létrejöjjön. Hangsúlyozta, hogy a felperes által hivatkozott ajánlatkérés megelőzte a szándéknyilatkozatot, és a szándéknyilatkozat aláírását követően az alperes nem adott megbízást a felperesnek, a felperes erre tekintettel kellő alapossággal nem számíthatott a létrehozni kívánt szerződés

megkötésére. Hangsúlyozta, a felperes bármilyen beruházást végzett is, azt csupán saját üzleti kockázatára tette. Erre tekintettel a Ptk. 6. § alapján az alperesnek kártérítési kötelezettsége nem áll fenn. Kifejtette, hogy e jogszabályhely alapján kárigény kivételesen akkor érvényesíthető, ha a megrendelő szándékosan hozza a kötelezettet abba a helyzetbe, hogy költsékezzen, majd pedig lényegében ésszerű indokok nélkül tagadja meg a szerződéskötést. Hangsúlyozta, hogy jelen ügyben erről nem volt szó, a megállapodás csupán egy esetleges együttműködés létrehozhatóságának elvi szintű felülvizsgálatára irányult. Az alperes ezzel kapcsolatos megrendelést soha nem adott a felperesnek.

Hivatkozott arra is, hogy a felperes kártérítési igénye egyebekben elévült. A szándéknyilatkozat 2002. augusztus 5-én jött létre, annak tartalma szerint 2003. év elején indulhatott volna az együttműködés, a felperes kártérítése ekkor vált volna esedékessé, 2008 elején bekövetkezhett az elévülés.

A ... kiállítással kapcsolatos felperesi igényre nézve alperes előadta, sem a 2005, sem a 2007. év vonatkozásában nem állapodtak meg a felek a megállapodás meghosszabbításáról, ezekre az évekre az alperes nem adott megbízást a felperesnek, aki számlát sem állított ki e szolgáltatásról.

A felperes az elévülési kifogással szemben arra hivatkozott, hogy az együttműködési szándéknyilatkozatban írt feltételek 2005. év első felében teljesedtek, a konfekcionálási munkák elvégzésének feltételei ekkor alakultak ki, tehát az elévülés is csak ezt követően kezdődhetett, igénye nem évült el.

Az elsőfokú bíróság 2011. június 30. napján kelt 3.G.40.304/2010/29. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, felperest az alperes részére bruttó 450.000 forint ügyvédi költség megfizetésére kötelezte, egyebekben úgy rendelkezett, a felek költségeiket maguk viselik.

A határozat indokolása szerint a felek között érvényes szerződés nem jött létre, a Ptk. 318. §-ára alapított felperesi kereset alaptalan, mert a 2002. augusztus 5-i együttműködési szándéknyilatkozatot szerződéskötés nem követte. A felperes előadását, hogy az alperes ráutaló magatartásával jött létre a szerződés, tanúvallomások nem támasztották alá, ... tanúvallomása szerint a felperesnek már 2002-2003. évben, a raktárbázis kialakításakor tudomása volt arról, hogy az alperesnek a megrendelések csökkenése miatt nincs szüksége a felperes kapacitására.

Az együttműködési szándéknyilatkozat aláírását követően egyik fél sem tett lépéseket az egyeztetés érdekében. Az sem volt megállapítható, hogy a szerződés ráutaló magatartással létrejött volna, a felek nem tanúsítottak olyan ráutaló magatartást, amely a szerződés lényeges pontjaiban való megegyezést juttatta volna kifejezésre. A szerződés létrejötte hiányában a felperes Ptk. 318. § (1) bekezdésére alapított kártérítési igénye alaptalan.

A másodlagos kereseti kérelemmel kapcsolatban az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a bírói gyakorlat értelmében a bízattási kár megállapításához szükséges valamennyi törvényi feltételt a felperesnek kell bizonyítania. A felperes e bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, nem sikerült igazolnia, hogy az alperes

szándékosan okozott kárt, a felperes kára és az alperes magatartása között okozati összefüggés áll fenn, nem hivatkozhat a felperes jóhiszeműségre és az önhiba hiányára, hiszen egyértelműen kitűnt a szándéknyilatkozatból, hogy azt együttműködéssé kell alakítani, és a szerződés létrejöttéhez kölcsönös megállapodásra van szükség. Nem igazolta a felperes azt sem, hogy kellő alappal számíthatott a létrehozni kívánt szerződés megkötésére, hiszen e körben egyik fél sem tett lépéseket, nyilatkozatot. Az elsőfokú bíróság kiemelte, a beruházás - szerződés hiányában - a felperes üzleti kockázata körébe eső magatartásnak minősült, az együttműködési szándéknyilatkozat nem volt elégséges ahhoz, hogy a felperes ilyen mértékű beruházást valósítson meg hitelből. E körben kárigény csak abban az esetben lenne érvényesíthető, ha az alperes szándékosan hozta volna abba a helyzetbe a felperest, hogy költekezzen és ésszerű indok nélkül tagadta volna meg a szerződéskötést, ami a perbeli esetben nem állapítható meg. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint egyebekben a felperes követelése a Ptk. 326. § (1) bekezdése szerint a 360. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel elévült. A ... kiállítással kapcsolatos követelést is alaptalannak találta az elsőfokú bíróság, megállapítva, hogy az alperes ugyan nem mondta fel a szerződést, de a jelentkezési határidőt egy hónappal megelőző egyeztetésre nem került sor, azért nem adott megbízást a felperesnek, sőt közölte, hogy anyagilag nem járul hozzá a vásári kiállításához.

Az ítélet ellen a felperes és az alperes élt fellebbezéssel.

A felperes a fellebbezésében az ítélet megváltoztatását, az alperes keresete szerinti marasztalását kérte. Állította, az elsőfokú bíróság ténymegállapításai nem helytállóak, nincs jelentősége annak, hogy a halásztelki ingatlant mikor vásárolta meg.

Előadta, hogy az együttműködési szándéknyilatkozatot megelőző kapacitás-lekötés során az alperes meghatározta a vágandó ragasztószalagok mennyiségét. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy 2001 szeptemberében került sor raktárbázis bővítési megbízásra, mivel a perbeli szándéknyilatkozat aláírására is csak 2002 augusztusában került sor. Hangsúlyozta, hogy ... a 2003. évi beruházás idején nem tájékoztatta arról, hogy nincs szükségük a felperes beruházása eredményeként létrejött kapacitásra, sőt segédkezett a felperesnek a vágógép vásárlásában, ugyanakkor az együttműködési szándéknyilatkozat alapján az alperestől minimálisan elvárható lett volna, hogy legalább néhány soros levélben közölje, nem kívánja a megállapodást megkötni. Ennek hiányában - figyelemmel arra is, hogy a felek között szoros üzleti kapcsolat volt ebben az időben is - csak arra lehet következtetni, hogy ráutaló magatartással létrejött a szerződés. Azt az ítéleti megállapítást is megalapozatlannak tartotta, hogy egyik fél sem jelentkezett együttműködési szándékkal, hiszen az együttműködés folyamatos volt, a legkisebb részletről is egyeztettek a felek, ugyanakkor az is kétségtelen, hogy ezt írásban soha nem rögzítették.

Másodlagos keresetével kapcsolatban előadta, amennyiben a szerződés nem jött volna létre, a bízattási kár mindenképpen megállapítható. Az alperes aláírta a

szándéknyilatkozatot, ő szerezte be a vágógépet a felperes részére akkor, amikor már tudta, hogy ezt nem fogja tudni kihasználni a felperes, mindez szándékos alperesi magatartást jelez. Az alperes mindeközben tudatában volt annak, hogy 1996-ban megállapodást kötött a ... Zrt.-vel, mely szerint ragasztószalag vágási tevékenységet csak vele végeztethet.

Az alperes a fellebbezésében a perköltség felemelését kérte 3.004.798 forintra a 93.493.273 forint pertárgyértékre tekintettel. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem indokolta a jogszabály szerinti munkadíj mértékének csökkentését.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet kereseti kérelmet elutasító rendelkezésének a helybenhagyását kérte. A halásztelki ingatlan megvásárlásával kapcsolatban kifejtette, hogy az ingatlanvásárlásra nem az alperessel folytatott kereskedelmi tevékenység kapcsán került sor, mivel a felperesnél a ...-termékek forgalmazása és a sztreccs fólia termékek forgalmazása során nagyobb raktárigény jelentkezett.

A felperes által hivatkozott kapacitás-lekötéssel kapcsolatban előadta, hogy a felek együttműködési szándéknyilatkozatával ez semmilyen módon nem hozható összefüggésbe.

A raktár bővítéssel kapcsolatban hivatkozott ... tanú előadására, amely szerint a felperes bővítési igénye 2001-ben jelentkezett, ekkor adott megbízást a mérnöki irodának a beruházásra. ... gépvásárlással kapcsolatos tevékenysége kapcsán előadta, hogy ez kizárólag a gépgyártó és a vevő „összehozására” irányult.

Hangsúlyozta, az elsőfokú eljárásban bizonyítást nyert, hogy a felek között mindenfajta együttműködést írásba foglaltak, a felek 2003-tól kizárólag kereskedelmi tevékenységre vonatkozóan kötöttek megállapodásokat, ezek minden alkalommal írásban jöttek létre. Vitatta, hogy az alperes ráutaló magatartása megállapítható lenne.

Állította, a Ptk. 6. §-a szerinti bízattási kár egyik feltételét sem bizonyította a felperes. Egyebekben utalt arra is, az elsőfokú eljárásban minden kétséget kizáróan bizonyítást nyert, hogy a felperesi követelés elévült. A felperes rosszhiszemű perindítását jelzi, hogy a perben érvényesíteni kívánt igényét csak akkor terjesztette elő, amikor az alperes egyéb követeléseire tekintettel felszámolási eljárást kezdeményezett ellene.

A felperes fellebbezése megalapozatlan, az alperes fellebbezése megalapozott, az alábbiak szerint.

A Ptk. 205. § (1) bekezdése szerint a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre. A (2) bekezdés a szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek tartott kérdésekben való megállapodását írja elő. A 216.§ (1) bekezdése értelmében szerződést jogszabály eltérő rendelkezése hiányában akár szóban, akár írásban lehet kötni. A szerződési akaratot ráutaló magatartással is kifejezésre lehet juttatni. A ráutaló

magatartás a bírói gyakorlat szerint csak akkor állapítható meg, ha valamely magatartásból a másik félnek egyértelműen fel kellett ismernie a szerződési akaratot, mert az általános élettapasztalat szerint az másképp nem értékelhető; a ráutaló magatartásnak a felek szerződéses akaratát egyértelműen ki kell fejeznie, a ráutaló magatartás nem hoz létre szerződést, ha - a korábbi tárgyalásokkal, vagy részmegállapodásokkal együtt - nem fejezi ki a megegyezést a szerződés lényeges pontjaiban.

A felperes nem bizonyította, hogy az alperes olyan magatartást tanúsított volna, amely az általános élettapasztalat szerint a szerződés létrehozására irányuló akarat kifejezéseként lenne értékelhető, különös figyelemmel arra, hogy az együttműködési szándéknyilatkozatban a felek csupán abban állapodtak meg, hogy az alperes 2002. december hónap közepén megvizsgálja a szükséges feltételek meglétét s kölcsönös megállapodás után a szándéknyilatkozatot együttműködési megállapodássá alakítja.

A 2002 esztendő végét követően az alperest nem terhelte olyan kötelezettség, hogy a megállapodási szándék hiányát közölje a felperessel. Az alperes nem bocsátotta a felperes rendelkezésére a vágógépét, és nem adott megrendelést konfekcionálásra. Az alperes ügyvezetője 2004-ben valóban közvetített a felperes és a vágó gépek ... gyártója között, azonban a becsatolt elektronikus levelezés tanúsága szerint ez a tevékenység nem volt az együttműködési szándék kifejezésre juttatásának értékelhető, kizárólag arra korlátozódott, hogy az alperes üzleti partnereit tájékoztatta a vásárlás lehetőségéről. ... tanúvallomásából ugyanakkor az is megállapítható, hogy a felperes már ezt megelőzően tudta, hogy az alperes megrendelése csökkentek, ezért nem rendel konfekcionálást a felperestől.

Ilyen körülmények között a vágógépvásárlás közvetítése nem tekinthető a felek közötti együttműködési szerződés létrehozására irányuló ráutaló magatartásnak. A bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felek között ráutaló magatartással sem jött létre szerződés, ennek hiányában a Ptk. 318. §-ára alapított kereseti kérelem megalapozatlan.

A ... kiállítással kapcsolatos követelés tekintetében az elsőfokú bíróság ugyancsak helyesen állapította meg, hogy a szerződésben rögzített, a jelentkezést megelőző egyeztetésre nem került sor, az alperes nem adott megbízást a felperesnek, sőt kifejezetten felhívta a figyelmét, hogy nem járul hozzá a vásári kiállításhoz. A Ptk. 318. §-ára alapított kereseti kérelem ebben a vonatkozásban is megalapozatlan.

A Ptk. 6.§-ára alapított kártalanítási keresettel összefüggésben az elévülési kifogása körében a Fővárosi Ítéltábla nem osztja az elsőfokú bíróság álláspontját.

A Ptk. 360.§ (1) bekezdése szerint a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes. Az elévülés tehát ekkor kezdődik.

Jelen ügyben az elévülés vizsgálata során annak volt jelentősége, hogy a kereseti előadás szerinti károsodás mikor következhetett be. A felperes azt állította, hogy a konfekcionálási munkák elvégzésének feltételei 2005. év első felében alakultak ki, kára abból ered, hogy a feltételek kialakítását követően a felperestől annak ellenére

nem kapott megrendelést a konfekcionálásra, hogy korábban ezzel „bízta”. Az elévülés tehát az együttműködési feltételek felperesi előadás szerinti kialakítását követően kezdődhetett. A rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan ezen időponttól a perindításig a kártérítési igény nem mindegyik eleme vonatkozásában telt el öt év, ezért ezen igény elévülése a kár minden egyes eleme vonatkozásában nem volt megállapítható. Figyelemmel azonban arra, hogy az elsőfokú bíróság a Ptk, 6. §-ára alapított kereseti kérelmet érdemben is vizsgálta, az elévülés kérdésében elfoglalt téves jogi álláspontja az ügy érdemi elbírálására nem hatott ki.

A Ptk. 6.§-a értelmében a bíróság a kárnak egészben vagy részben való megtérítésére kötelezheti azt, akinek szándékos magatartása más jóhiszemű személyt alapos okkal olyan magatartásra indított, amelyből őt önhibáján kívül károsodás érte. E szubszidiárius tényállás elemeit, ahogyan az elsőfokú bíróság helyesen kifejtette, a felperesnek kellett volna bizonyítania. A jóhiszeműség és a hiszékenység önmagában nem elegendő a 6.§ alkalmazásához, olyan erős indítékra, megalapozott feltevésre van szükség, amely indokolja a magatartás jogos elvárhatóságát.

A felperes nem tudta bizonyítani, hogy az alperes szándékos magatartása generálta a nagy összegű beruházását. A rendelkezésre álló adatokból megállapítható, hogy felperes a beruházást már az együttműködési szándéknyilatkozat aláírását megelőzően megkezdte, a gépbeszerzést pedig akkor intézte, amikor már tudta, hogy az alperes megrendeléseinek csökkenése miatt nem ad részére konfekcionálási megbízást. A felperes szerződés, illetve az alperes előzetes kapacitás lekötésének hiányában vásárolta a vágó gépet. A 2001. évi árajánlatkérés, amit megrendelés nem követett, reálisan nem alapozza meg a 2004. évi gépvásárlást.

A felperes a raktárbázis kialakítását, a gépvásárlást nem reális igények alapján, nem körültekintően végezte. Mindezek alapján beruházásainak következményét nem háríthatja át az alperesre.

A kiállításon való részvétellel kapcsolatos igény vonatkozásában sem bizonyította a felperes, hogy az alperes bármilyen szándékos magatartásával arra bízta volna, hogy termékeit reklámozza a vásáron.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdésében meghatározott mérték szerint 10 millió forintot meghaladó pertárgy érték esetén a perköltség 500 ezer forint és a 10 millió forint összeg 3%-a.

Az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a 93.493.273 forint pertárgyértékre tekintettel jelen perben a megállapítható perköltség helyes összege 3.004.798 forint. Az elsőfokú bíróság nem jelölt meg olyan okot, amely a perköltség jogszabály szerinti mértékének csökkentését indokolta volna, és ilyen körülményt a Fővárosi Ítéltábla nem talált megállapíthatónak. Az alperes mind a hat elsőfokú tárgyaláson részt vett, hat érdemi előkészítő iratot terjesztett elő, az elsőfokú bíróság maradéktalanul osztotta az alperes jogi álláspontját, előadásait tényelőadásként fogadta el. Az alperesi fellebbezést ezért az ítéltábla alaposnak találta.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a perköltség mértéke tekintetében a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a felperes által fizetendő elsőfokú perköltség mértékét a fentiek szerint felemelte, egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyta. A pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes 32/2003 (VIII. 22) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alkalmazásával megállapított, az általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíjból és a lerótt 153.300 forint fellebbezési illetékből álló másodfokú perköltségének megfizetésére.

Budapest, 2012. április 24.

Dr. Felker László s. k.,
mb. tanácselnök

Dr. Csányi Terézia Katalin s. k.,
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s. k.,
bíró